

mer, på hvilket grundlag de ønsker at træffe afgørelse om at støtte børneteater og opsøgende teater, men det er lige så klart, at det i overensstemmelse med ovennævnte kvalitetsprincip som et grundlæggende kulturpolitisk princip er en underliggende forudsætning for forslaget om ydelse af statsrefusion af kommunale udgifter til et egnsteater, at den kommunale beslutning om at yde bevilling til teatret som grundlag bl.a. har en kvalitativ vurdering. Ministeriet vil derfor pålægge teaterrådet at stille sin sagkundskab til rådighed for kommuner, der henvender sig om råd og vejledning.

Det er en konsekvens af lovforslaget, at hjemlen i den gældende teaterlovs § 16, stk. 2, til at yde statsrefusion med 25 pct. af kommunernes udgifter til børneteater og opsøgende teater opdeles i to regelsæt: reglerne i § 16-16 c om statsrefusion af kommunale og amtskommunale udgifter til produktion af teaterforestillinger og reglerne i § 16 d om statsrefusion af udgifter ved køb af forestillinger.

Refusionssatsen for udgifter til produktion og til køb af forestillinger har hidtil været den samme. Forslaget går ud på, at kommunale og amtskommunale udgifter til driften af børneteatre og opsøgende teatre refunderes med 50 pct. I konsekvens heraf indeholder § 16 d forslag om, at refusionen forhøjes fra 25 pct. til 50 pct. Herudover foreslås bestemmelsen udvidet til også at omfatte amtskommunale udgifter til køb af forestillinger.

Teatrenes publikum er spredt på mange kredse, men størstedelen kan dog henføres til kommunale og amtskommunale institutioner.

Af en af børneteaterudvalget gennemført undersøgelse af fordelingen af 3.664 forestillinger med børneteater i opsøgende form i sæsonen 1977-78 fremgår, at 1.733 blev givet på skoler (incl. fagskoler og gymnasier), 637 på biblioteker og 485 i børnehaver. Andre arrangører var f.eks. teaterforeninger, ungdomsklubber, forsorgsinstitutioner og oplysningsforbund. Navnligt for andet opsøgende teater spiller også fagforeninger og arbejdspladser en rolle som forestillingsarrangører.

Det er tanken, at det af ministeriet nedsatte udvalg vedrørende børneteater og opsøgende teater, hvis overvejelser ligger til grund for nærværende forslag, skal fortsætte sit arbejde med henblik på at fremkomme med forslag omkring formidling af børneteater- og opsøgende teaterforestillinger.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1.

Ifølge forslaget skal staten refundere 50 pct. af kommunernes og amtskommunernes udgifter til driften af egnsteatre, der udøver virksomhed som børneteater og opsøgende teater.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger til lovforslaget har en række børneteatre og opsøgende teatre i de seneste år opnået betragtelige kommunale og amtskommunale tilskud, der har sat dem i stand til at udføre en virksomhed, der bedst kan karakteriseres som egnsteater. Allerede i bemærkningerne til det lovforslag, der lå til grund for den gældende formulering af teaterlovens § 16 (lov nr. 308 af 10. juni 1976) omtales begrebet egnsteater, jfr. FT. 1975-76; till. A. sp. 2873. Det hedder her bl.a., at et egnsteater er et teater, »der arbejder bevidst på at skabe et tilhørsforhold til den lokale befolkning, bl.a. ved at sætte forestillinger op, der kan have speciel interesse det pågældende sted, og ved teaterpædagogisk virksomhed på skoler og institutioner, eller hvor det iøvrigt ønskes«.

Det er typisk i denne form, egnsteateretanken har videreudviklet sig. Som eksempler kan nævnes teatre som Møllen i Haderslev, Team Teatret i Herning og Rimfaxe i Roskilde. Det er teatre, der arbejder i, udgår fra og i væsentlig grad beskæftiger sig med en bestemt egn.

Det karakteristiske for et egnsteater i lovforslagets forstand er imidlertid, at det er et teater, der virker som børneteater og opsøgende teater, og at dets drift efter visse nærmere regler finansieres af kommuner og/eller amtskommuner.

Et børneteater er et teater, der særligt producerer forestillinger for børn under 16 år. Ved opsøgende teater forstås teater, produceret for børn, unge eller voksne til forevisning på steder som skoler, biblioteker, arbejdspladser etc. hvor publikum også kommer af andre grunde end for at se teater.

Hovedformålet med bestemmelsen er at hjemle statsrefusion for kommunale og amtskommunale udgifter til børneteater og opsøgende teater. Der stilles dog efter forslaget ikke krav om, at teatret udelukkende skal beskæftige sig med disse former for teatervirksomhed. Hensynet til teatrenes kunstneriske frihed kræver, at deres virksomhed betragtes som en kunstnerisk helhed ud fra det samlede repertoire, og der kan derfor inden for de fastsatte normer ydes refusion af udgifterne til den samlede teatervirksomhed, selvom den for en del har bestået af forestillinger af en anden karakter. Teatre, der udelukkende eller dog væsentligst virker som faste teatre uden særligt sigte på et børnepublikum, falder dog uden for refusionsbestemmelsen, uanset